

ikke bagefter komme og sige til Debitor: Vil du betale, hvad jeg har lagt ud; han taber sine Krav og maa bære hele Tabet ved Tvangsakkorden.

I det hele taget maa dette Lovforslag behandles nøje i et Udvalg; og det forekommer mig, at ikke blot bør der indhentes Erklæringer fra de bestaaende Erhvervsorganisationer og fra Akkordforeningerne — nogle af dem har vi jo hørt fra —, men man maa ogsaa høre Akkordretten, som jo har bestaaet siden 1905, og som har været den Overinstans, som har behandlet de Tvangsakkorder, der har været klaget over, og som er blevet behandlet eller sluttet ude omkring i Jurisdiktionerne. Oplysninger fra dem, der nærmest har haft at gøre med disse Sager, er af stor Værdi, og under en Udvalgsbehandling vil vi jo ogsaa paa andre Punkter nærmere kunne gennemgaa Lovforslaget. Vi vil fra vor Side være villige til en velvillig Behandling, men vi maa tage vore Forbehold og gøre Kritik gældende paa forskellige Punkter, hvoraf jeg her har nævnt nogle af de vigtigste.

Fibiger: Det lader jo til, at disse to Forslag skal optage en Del af Tingets Tid, idet saavel Socialdemokratiet som de Konservative hver har to Ordførere i Spørgsmaalet. Jeg maa dog sige, at det er vist ikke saa meget, fordi man ude omkring i Landet vil se hen til disse Forslag som noget, der vil faa overordentlig stor Betydning i de Krisetider, vi er inde i, men jeg vil sige, at det er beklageligt, at Forholdene er saadan — og jeg tænker her særlig paa det, der har med Landbruget at gøre —, at det er nødvendigt at fremsætte saadanne Forslag, og at Lovgivningsmagten skal gribe ind, for at der kan nedsættes et saadant Udvalg, der kan behandle disse Forhold, der kan ordne frivillig Akkord og paa anden Maade være behjælpeligt. Jeg maa sige, at jeg havde helst set, at noget saadant var ordnet frivilligt fra Landbrugsorganisationernes Side, ligesom de andre Erhverv har taget Spørgsmaalet op, saa at det ikke ligefrem skulde være nødvendigt at komme med en Lov i den Henseende; og havde det været under normale Forhold, tror jeg ogsaa, det vilde have været ligefrem uheldigt, at saadanne Forslag fremkom. Men da der jo er Krisetid indenfor Landbruget, kan det maaske nok i enkelte Tilfælde være heldigt, at der er nogle udenforstaaende, som kan yde en hjælpende Haand til en eller anden, der er kommet i økonomiske Vanskeligheder, og ikke alene for vedkommendes egen Skyld, men ogsaa

for Samfundets Skyld, saaledes at Ejendommene ikke bliver helt afklædt, men dog kan give noget Udbytte, og saaledes, at Ejeren kan fortsætte i Stedet for, at en ny skal komme til. Jeg kan derfor godt anbefale, at Forslaget vedtages. Selv om jeg maaske nok kunde tænke mig, at der skulde nogle Ændringer ind, og selv om det kun kan blive faa, vi kan hjælpe, vil jeg sige, at for hver enkelt Mand, der kan blive hjulpet, betyder det noget for ham og Familie. Det er Hjemmenes Eksistens, det drejer sig om; og hvor der kan være nogen Anledning til at hjælpe, der er vi selvfølgelig fra vor Side villige til det. Men jeg ved ikke, om man ogsaa har haft Øje for, at det maaske ogsaa kan komme til at virke i modsat Retning af det, det tilsigter. Det er tænkt som Hjælp for dem, der er kommet i økonomiske Vanskeligheder. Det kan under en saadan Lov gaa saaledes, at en Mands Kredit svækkes saa meget, at han overhovedet ikke kan fortsætte, hvad han maaske godt kunde have gjort, hvis vi ikke havde haft en saadan Institution. Maaske kunde han under andre Forhold have gjort større Brug af Kredit hos Købmænd, Foderstof-handlende, Kunstgødnings-handlende o. s. v. og derved være kommet gennem Vanskelighederne, men nu siger de Stop paa et tidligere Tidspunkt, idet de er bange for, at der skal finde noget Sted, hvorved de saa mister noget af deres Tilgodehavende. Jeg tror, man maa overveje baade for og imod, saaledes at man ikke kommer til at skade der, hvor man havde tænkt at hjælpe.

Naar der skal være Tale om Hjælp til Landbruget — hvad jeg for øvrigt mener vil være meget vanskeligt at bringe —, kan det i hvert Tilfælde ikke være paa den Maade, her er tænkt. Regeringen maa stadig være opmærksom paa at faa de Hindringer, der lægges i Vejen for Produkternes Af sætning, ryddet bort. Der maa træffes Foranstaltninger til, at Landbruget kan faa sine Produkter afsat i Udlandet, i Stedet for at Markederne, som man ser, lukkes rundt omkring. Det er noget, vi har peget paa saa tidt, og det er noget, vi vil pege paa, hver Gang der er Anledning til det, indtil det maaske kan lykkes at faa noget udrettet i den Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Bording talte om, at Skatterne ikke spillede saa stor Rolle for Landbruget, og han nævnte som Eksempel en Mand paa Vejle-Eggen og angav hans Rentebyrde og hans Skattebyrde. Jeg vil sige, at det vil blive vanskeligt at slaa en Streg over Rentebyrden, det kan